

[Jørgen Junior]

på et tidligere tidspunkt end det rent kom- munitære udstrækkes til de tre middelhavs- lande. Disse kan da udnytte EF-kontakten i deres egne indre politiske forhold, uden at EFs økonomi belastes, men samtidig med at den store Europaidé ikke svækkes.

Hvad angår økonomien, er det jo sådan, at skal Europa ende som andet end en ind- byrdes uenig gruppe nationalstater, som for syns skyld stadig væk opretholder en form for indre frihandel, er der ingen tvivl om, at der må skabes en monetær union. Der må skabes en overordnet økonomisk styring, der ligger langt over, hvad vi kender i dag. Der er intet, der tyder på, at dette vil ske, og for- udsætningen for, at det vil være rimeligt, er også, at Z-sparsommelighedstankegangen kan afløse en ødelandsmentalitet. Det kræver store personligheder blandt de store landes ledere, det kræver, at disse personligheder anser sig selv som europæere, der er villige til at kræve ofre af de befolkninger, der hal- ter bagud eller har levet over evne. Det kræ- ver ikke nationalstatsledere, der prøver at nasse bedst muligt på de noget rigere brødre.

Arne Christiansen (V):

Det er med tilfredshed, venstre konstate- rer, at den årligt tilbagevendende debat om det europæiske samarbejde i år finder sted på baggrund af en forespørgsel, der under- streger dette samarbejde. Vi har jo længe talt om en markedsdebat. De europæiske Fælles- skaber er andet og mere end et markedspoli- tisk samarbejde, det er også i dag fremgået af udenrigsministerens svar på folketingets fore- spørgsel.

Jeg takker udenrigsministeren for redegø- relsen, som nok må karakteriseres som jord- nær og vel uden de store visioner, der blev talt så meget om for lidt siden, men jeg men- ner, den følger pragmatiske linjer og peger på de muligheder, der er for samarbejdets udvikling i den kommende tid, også i de kommende seks måneder.

Det er rimeligt og rigtigt, at debatten fin- der sted netop nu. Vi har tidligere haft den for årsskiftet, men med fem års medlemskab afsluttet, overgangsperioden afsluttet og for- an en formandskabsperiode må det være det rigtige tidspunkt til at vurdere mulighederne, de muligheder, som et formandskab indebæ- rer for udadtil at præge udviklingen i De

europæiske Fællesskaber og indadtil at skabe større interesse om Danmarks rolle i det eu- ropæiske samarbejde.

Det må endvidere hilses med tilfredshed, at regeringen i tiden op til formandskabet har øget sit engagement i europæisk politik, efter at vi jo længe har haft ry for at være – det er sagt før – the foot-dragging Danes, det halvhjertede medlemsland, der så at sige skulle slæbes til truet. Udenrigsministeren har ved talrige tilkendegivelser i den seneste tid fremhævet også det politiske samarbejde, senest i sin besvarelse i dag. Jeg noterer mig her erkendelsen af værdien af, at der i uden- rigspolitiske spørgsmål ofte, og når det er nødvendigt, tales med én stemme; jeg deler denne opfattelse.

Nævnes bør også, at vi, selv om vi kom sent i gang, dog på grund af hurtigere bred tilslutning i folketinget nåede at få loven om direkte valg til Europa-Parlamentet færdig så betids, at vi blev nr. to, der kunne melde klar til valg. At England ikke har kunnet gøre sig klar, beklager jeg i modsætning til den soci- aldemokratiske ordfører. Jeg er bekendt med, at spørgsmålet i dag diskuteres i det engelske underhus bl. a. med henblik på en accelere- ring af denne lovgivning. Lad mig da sige, at venstre ikke vil stille sig afvisende over for en tanke om et efterårsvalg og om nødven- digt uden England. Vi tillægger demokratiser- ingen af EF-Parlamentet stor betydning og mener, at denne udvikling bør fremmes.

Jeg nævnte før, at der efter 5 år er grund til at gøre status – det vil først og fremmest sige at tale økonomi – men en sådan status bør ikke fordunkle de politiske perspektiver, og jeg skal derfor kun tage de håndgribelige resultater meget kort. Jeg synes, det er nød- vendigt at få det indført i debatten, således som den løber her i landet, at vi også får understreget de uomtvisteligt store og uundværlige fordele, som EF-medlemskabet betyder for Danmark, for erhvervslivet og for sam- fundet.

Fra 1. juli sidste år bortfaldt de sidst 20 pct. af industritolden; et stort 300 millioners frihandelsområde for industrivarer i Vesteu- ropa har siden været en realitet.

For det andet er de generelle økonomiske forventninger til medlemskabet blevet indfri- et.

For det tredje er der siden medlemskabet i 1973 sket en forøgelse af værdien af Dan-